

Skiftereformen træder i kraft 1. januar 1997, og derfor ønsker man, at de skatteregler, som nu bliver foreslået, også skal træde i kraft 1. januar.

Der er, som det fremgår af de tre lovforslag, tale om et meget omfattende lovkompleks, og det er efter min bedste overbevisning ikke forsvarligt, at vi her i Folketinget skal køre det igennem på de godt 2 uger, vi har tilbage. Derfor vil jeg indledningsvis spørge skatteministeren, om det er påkrævet, at ikrafttræden skal ske 1. januar. Der er selvfølgelig forskel på, hvad vi i Folketinget kalder hastebehandlinger, hvor der skal gives dispensationer osv., og så en egentlig udvalgsbehandling, hvor vi skal køre sagen igennem ret hurtigt.

Jeg mener ikke, det er realistisk at forestille sig, at vi kan få en grundig udvalgsbehandling på de 2 uger, der er tilbage, alene henset til kompleksets omfang. Jeg mener ikke, at de parter, som det vil berøre, navnlig advokater og revisorer, kan nå at ytre sig inden da. Jeg er godt klar over, at lovforslagene i et vist omfang har været til høring, men vi har ikke set svarene endnu, og det er meget kompliceret.

Jeg synes ikke, det er betryggende, og det kan hverken for ministeriet eller for ministeren komme som nogen overraskelse, at lovforslagene skal vedtages inden nytår, og derfor kan man selvfølgelig spørge sig selv, hvorfor de ikke er blevet fremsat noget før, så de også kan få en rimelig behandling. Jeg er godt klar over, at man har travlt i Skatteministeriet med alle de mange lovforslag, vi behandler hver uge, men alligevel.

Jeg kan derfor endnu ikke på Det Konservative Folkepartis vegne give endelig tilslutning til forslagene. Vor tilslutning afhænger helt af, om vi til slut kan sige, at forslagene har fået en rimelig behandling i udvalget, og at vi også synes, at vi har fået behandlet alle de henvendelser, der kommer udefra, grundigt og seriøst.

Jeg vil så vende mig til selve lovforslagene, men jeg vil ikke gå i detaljer med det hele; det vil vist også blive for omfattende.

Det overordnede formål, at forenkle dødsbo-skatte reglerne, kan vi selvfølgelig tilslutte os og også det, at det hele nu samles i én lov, så det gøres mere overskueligt, på trods af at vi derved får flere regler. Initiativer, der forenkler skatte-lovgivningen, er altid velkomne.

Boerne skal behandles hurtigere; det ligger også i selve forslaget til den skiftereform, som blev vedtaget i foråret, og derfor ændrer man også på reglerne om bofradrag, så der bliver overensstemmelse mellem skattereglerne og skiftereglerne. Det kan vi også støtte.

Afskaffelse af mellemprioriteten i skatteretlig forstand er et klart skridt i den rigtige retning, når der skal tales om forenkling.

Den tekniske ændring med hensyn til personfradraget, sådan at der ikke længere skal ske omregning til helårsindkomst, må også antages at være af stor betydning i de mange skiftede boer og vil for alle parter være med til at gøre tingene nemmere og hurtigere.

Jeg skal som sagt ikke gennemgå forslagene i alle de tekniske detaljer, men blot notere mig, at jeg finder det hensigtsmæssigt, at alle de beløbsgrænser, som i hvert fald lovforslag nr. L 90 opererer med, indeholder årlige reguleringer. Det bør på sigt føre til færre ændringer af loven.

Så er der et par enkelte andre punkter, som jeg vil fremhæve, bl.a. reglerne om præklusion, som også hr. Erling Oxdam var inde på. Det er rigtigt, som hr. Erling Oxdam sagde, at da vi behandlede skifteloven i Retsudvalget, var et af de punkter, som Venstre og De Konservative var kraftigt imod, at offentlige krav ikke prækluderes. Det er der heller ikke lagt op til at der bliver ændret på her, men ikke desto mindre vil vi alligevel støtte forslaget, selv om vi gerne ser, at der bliver ligestilling mellem offentlige og private krav.

Den ændring, der er lagt op til, hvorved skat-tegæld, som opstår efter et dødsfald, ikke længere skal være privilegeret, synes rimelig nok. Reglerne om, at vurderingerne ikke længere kan anfægtes af skattevæsenet, indebærer også en administrativ fordel, og det kan vi selvfølgelig også støtte.

Alt i alt giver de tre lovforslag klart indtryk af en række forenklinger og forbedringer, men som nævnt tidligere vil vores endelige stilling-tagen afhænge af, om vi synes, at forslagene får en rimelig behandling her i Folketinget.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at der er tale om et lovforslag på næsten 200 sider, som er blevet fremsat, hvis jeg husker rigtigt, den 27. november i år, og det har faktisk taget ret lang tid at gennemgå det hele, og eftersom det er relativt vanskeligt stof, synes jeg også, at vi må bruge tid på det. Det betyder ikke, at vi fra konservativ side vil lægge hindringer i vejen for, at vi i hvert fald i udvalget skal få gennemført sagen så hurtigt som muligt, men vores ja til forslagene må betinges af, at jeg synes, vi har fået behandlet dem grundigt og rigtigt.

Der er efter min mening tale om meget vigtige lovforslag, som knytter sig til skiftereformen, og jeg synes også, at de regler, som vi nu vedtager